

Landbrugsministeren (*Poul Dalsager*):

Må jeg sige tak til de ordførere, som har givet tilslutning til forslaget, og give hr. Karlskov Jensen ret. Han har fundet en trykfejl i folketingets trykte fremsættelses-tale. Jeg sad selv med den dupliserede fra landbrugsministeriet. Der stod tallet rigtigt anført. Det er 15 mill. kr., det drejer sig om.

Hr. Halvgaard påstår, at vi forlænger de fastlagte tidsrammer og derved overtræder EF-bestemmelserne. Det er rigtigt, at denne lov strækker sig ud over tiltrædelsesaftalerne, men det er fuldt ud lovligt. Jeg ville selv være meget betænkelig ved at forelægge folketing et lovforslag, som ikke var i overensstemmelse med de regler, vi har forpligtet os til at følge i EF-samarbejdet.

Hr. Fuglsang var selvfølgelig kritisk, sagde han, da det drejer sig om et typisk EF-forslag. Jeg ved såmænd ikke, hvor typisk det er. Det typiske ved dette forslag er vel først og fremmest, at det giver en vis støtte til bestemte erhverv på fordelagtige vilkår. Under behandlingen af det forrige forslag, som ikke har noget som helst med EF at gøre, påstod hr. Fuglsang, at han var kritisk, fordi vilkårene ikke var fordelagtige nok. En gang imellem kan man godt have indtryk af, at hr. Fuglsangs holdning til lovforslagene her først og fremmest afhænger af, om de har et eller andet med EF at gøre, og ikke nær så meget afhænger af, hvad formålet med lovforslagene egentlig er, og hvilke befolkningsgrupper det egentlig er, man forsøger at komme i møde med fremsættelsen af disse lovforslag.

Jeg må sige, at kloge blev vi jo ikke af fru Rita Christensens ordførertale her, der indskrænkede sig til at sige, at hun var kritisk. Jeg håber, vi igennem udvalgsarbejdet kan overvinde denne kritiske indstilling, således at også dette lovforslag kan vedtages med rimelig stor tilslutning fra alle folketingets partier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fiske-tegn.

(Lovforslag nr. 39. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Vi har jo her i tinget diskuteret fisketegn-ordning både i forbindelse med ændringer i forskellige fiskerilove og også på grundlag af et konkret forslag om indførelse af fiske-tegn, dog kun gældende for udlændinge.

Nu har vi lejlighed til at diskutere fiske-tegn igen på grundlag af regeringens forslag, som er baseret på et ret langvarigt kommissionsarbejde. Det skal nok vise sig, at der nu som før er delte meninger om det rigtige i at indføre fisketegn, men vi i socialdemokratiet vil i al fald anbefale forslaget til en velvillig behandling. For socialdemokratiet ønsker nemlig, at der skabes de bedst mulige forhold for at bevare og ophjælpe vor fiskebestand.

Den tiltagende forurening af vore fiske-vande og den alt for ringe udsætning af fisk gør det efter vores mening nu bydende nødvendigt med en større indsats på dette område, og det kan ikke klares på frivillig økonomisk basis, selv om det må erkendes, at en række organisationer igennem årene har ofret betydelige beløb, og at også staten, ganske vist i beskedent omfang, har stillet midler til rådighed.

Det er vel naturligt, når vi står over for en principiel stillingtagen til en helt ny lovgivning, at stille spørgsmålet: er det ikke rimeligt, kan der ikke være noget sundt i, at de, der udøver fiskeri, nyder dets glæder i deres fritid, også skal betale herfor? Det tror jeg mange principielt vil sige ja til. Men der kan naturligvis også rejses en række indvendinger mod en tvungen fisketegnordning, f. eks. kan man rejse spørgsmålet, om man skal affinde sig med en bestemt tvungen afgift, enten man fisker meget eller lidt, og hvad med dem, der ud fra erhvervsmæssige interesser fisker med net og garn og ofte

[Otto Merch.]

skal vi sige det på den måde — skummer fløden i højere grad end den, der fisker med stang?

Selv om vi altså er absolut positive over for lovforslagets gode intentioner, tror jeg, det bliver nødvendigt med et dybtgående udvalgsarbejde, da det jo er en nydannelse i vor lovgivning, vi her står over for.

Lokalpolitisk — eller nogle vil måske sige lokaleoistisk — har jeg med tilfredshed bemærket, at der ved en fisketegnordnings gennemførelse vil kunne finansieres en ny fisketrappe ved Gudenåcentralen. Man bliver vel her nødt til at afvente den store undersøgelse af Gudenåsystemet, der er i gang og snart ventes afsluttet, men så må det også være på tide at lette adgangen til Gudenås vande for den ædle og attraktive laks og måske igen gøre Randers til laksestad. Spørgsmålet om en brugbar lakse-trappe kunne være løst som beskæftigelsesarbejde allerede i 1942, og helt indtil 1958 stod arbejdsministeriet ved sit tilbud til ferskvandsfiskeriforeningen om arbejdets udførelse som beskæftigelsesarbejde, men man var åbenbart ikke vågen nok til at acceptere det gode tilbud, der dengang forelå.

En fisketegnordning kan nu give den økonomiske baggrund for projektets gennemførelse og dermed tilføre det jyske hovedland en meget stor turistattraktion, hvis vi atter kan få laks i disse store vandløbsområder.

Fra socialdemokratiets side anbefaler vi altså en velvillig, men grundig behandling af fisketegnforlaget.

Wichmann Madsen (V):

Vi har i venstre endnu ikke taget endelig stilling til, om vi vil stemme for indførelse af fisketegn. Der er jo også i fiskeriforeningerne delte meninger om berettigelsen heraf. Man kunne også godt spørge, om det ikke var rimeligt, hvis vi indfører en sådan ordning, at den også indeholdt en forsikringsordning i lighed med ordningen vedrørende jagttegnet. Venstres endelige stilling vil være afhængig af de oplysninger, der fremkommer under udvalgsarbejdet, bl. a. om forholdet mellem omkostninger og provenu, men jeg må på forhånd udtrykke vor uvilje til at medvirke ved opbygningen af yderligere administration og besværliggørelse af

borgernes liv. De vanskeligheder, der følger med at overvåge overholdelse af loven, vil vi også gerne pege på.

Men vi venter altså med vores endelige stillingtagen til udvalgsarbejdet.

Ove Jensen (FP):

Et flertal i fremskridtspartiets folketingsgruppe finder, at dette lovforslag er et typisk eksempel på, at man fra lovgivningsmagtens side griber enhver lejlighed til at blande sig i ting, som det er ganske unødvendigt at blande sig i, hvilket medfører mere administration og dermed øgede offentlige udgifter.

Det, som fisketegnfondens midler skal anvendes til, nemlig udsætning af fisk og fiskeyngel og lokal bekæmpelse af uønskede fiskearter osv., kunne efter flertallets mening udmærket fortsat udføres af de lokale fiskeriorganisationer med de beløb, som medlemmerne betaler i kontingent til deres organisationer.

Som det fremgår af lovforslagets § 2, er personer under 16 år ikke omfattet af forslaget. Det medfører dog ikke, at børn under 16 år går ram forbi, idet de under udøvelsen af den ædle lystfiskergerning over for opsynsmændene må kunne dokumentere, at de er under 16 år. Og dette forslag er sandsynligvis kun et skridt på vejen; der vil ganske givet ret hurtigt komme et ændringsforslag, der går ud på, at børn under 16 år også skal omfattes af loven, og så vil det blive en alvorlig sag for den 10 års dreng, der bliver antastet af opsynsmanden, mens han står med en pilegren nede i en grøft i et forsøg på at fange en fisk.

Nu må vi se på, hvad der sker med forslaget under udvalgsbehandlingen. Jeg kan allerede nu oplyse, at vi vil komme med ændringsforslag, som har til hensigt at forenkle lovforslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

I den radikale gruppe er vi fuld af forståelse for det formål, man har lagt til grund for ønsket om at indføre dette fisketegn. Vi mener, det er afgjort vigtigt, at man har midler til at genforsyne vore åer og vandløb med fisk, og vi synes også, det er naturligt, at de, der dyrker den sport, deltager i finansieringen heraf. Vi ser altså klart en række positive ting ved forslaget. Vi ved også, at

[Bilgrav-Nielsen.]

det er en ordning, man har i Norge og, så vidt jeg ved, også i Finland og i andre europæiske lande, så der er meget fornuft i det. Men vi er jo nødt til, før vi beslutter os for den slags ting, at vurdere, om det formål, vi gerne vil dyrke, det mål, vi gerne vil nå, kun kan opnås ad den vej, der her beskrives. Jeg mener at vide, at fiskeriministeren allerede på de budgetter, han råder over i øjeblikket, har midler, han kan bruge af til at udsætte yngel. Jeg mener også at vide, at han ikke har kunnet bruge de midler, der er til rådighed, og at årsagen hertil skulle være, at man anså det for usikkert, om den udsatte yngel overhovedet kunne leve i vore desværre stadig for forurenede åer og vandløb. Jeg vil godt høre, om ministeren kan give et svar på dette.

For det andet må vi også vurdere, selv om formålet stadig er godt, om den administration, man skal have bygget op, trods alt står i et rimeligt forhold til den opgave, der skal løses, og om det kontingent, som ministeren i sin fremsættelse mener skal være startkontingentet — 20 kr. pr. tegn — står i et rimeligt forhold til opgaven og den administration, der sættes i gang.

Jeg kan i den forbindelse erindre ministeren om, at der under den nuværende minister på et beslægtet område er sket en vis udvikling, nemlig i spørgsmålet om betaling for jagttegn. Der er to kategorier af jagttegn; der er det, man skulle give 5 kr. for, da loven blev vedtaget, og det, man skulle give 25 kr. for. Nu er disse beløb under den nuværende minister forhøjet til henholdsvis 25 kr. og 80 kr.

Jeg vil også gerne pege på, at den konsulentvirksomhed, som man i forbindelse med lovforslaget om fisketegn mener der skal opbygges, jo meget vel kan vise sig at opsluge en stor del af det beløb, der indkommer. Jeg vil godt spørge ministeren, om han i givet fald vil være indstillet på at lægge en meget stærk prioritet ind til fordel for det, der er hovedopgaven, nemlig udsættelse af yngel i vandløbene.

Vi er positive over for forslagens målsætning, men vi vil gerne have lov til, inden vi tager endelig stilling, at vurdere, om den vej, vi her går, også er den rimelige at gå for at nå dette mål.

Lowzow (KF):

Fra konservativ side synes vi ikke der ligger så meget partipolitik i dette forslag. Jeg skal derfor afholde mig fra som den socialdemokratiske ordfører, hr. Otto Mørch, at komme ind på lokalpolitisk-historiske udrædninger, som måske kan være nødvendige i relation til specielle interesser, men holde mig til det generelle emne.

Vi er sådan set enige i tanken om, at man skal bevare en fiskebestand og pleje den, og derfor må noget af det første, vi gerne vil have oplyst, være, om der virkelig er tilbagegang, og hvad der sker med fiskebestanden i øjeblikket, for at vi kan vurdere dette fisketegnslovsforslag.

Når vi er kommet over dette problem, så er spørgsmålet, om den foreslåede måde overhovedet kan bruges, om ikke det er alt for bureaukratisk, om ikke det bliver alt for mange problemer med disse beviser. Man ved jo, at fiskeri foregår på mange måder. Det foregår langs åer, det foregår ved stranden, det foregår måske fra en jolle ude til søs, det foregår måske om sommeren i bade-tøj ved stranden. Jeg tænker f. eks. på, at en mand, der går langs stranden og fisker i badetøj, skal medbringe disse forskellige identifikationstegn og beviser. Der kan komme temmelig morsomme situationer ud af dette.

Der er også et spørgsmål som: er det rimeligt, at vi for at bibeholde fiskebestanden i disse specielle fiskevande skal have et fisketegn, der betales af enhver, som ror ud og fanger en torsk eller en rødspætte ude i saltvandet? Hvad med f. eks. en person, der sejler ud fra en havn i Øresund og lige passerer dansk fiskerigrænse og fisker? Når han kommer ind med fiskene igen, er det så hans pligt at bevise, de ikke er fisket i danske farvande, eller hvordan vil bevisførelsen være for noget sådant?

Der er en hel masse bureaukratiske problemer i dette lovforslag, som ikke er særlig tiltalende. Vi vil derfor selvfølgelig gå ind i en vurdering af det, se at finde ud af, om der virkelig er behov for det på grund af fiskeriet. Vi er klar over, at der er delte meninger om det også inden for lystfiskerne, og det kunne nok få os til at tænke på, om der var andre måder, det kunne gøres på, om der kunne gives begrænsninger, sådan at det

[Lewzow.]

var særlig fiskevenlige vande eller vande med særlig værdifuldt fiskeri, der blev omfattet af dette tegn, så det ikke omfattede alt, hvis det endelig skulle være.

Der ligger også en anden betænkelighed, som blev nævnt af en af de tidligere ordførere. Vi har set, hvordan prisen på et sådant tegn meget hurtigt stiger, og man lægger mere ind i det: konsulentvirksomhed, kontrol, yngel osv.

Lovforslaget indebærer, at en tilfældig feriegæst, som blot står ved en havn og smider en krog ud én gang om året, også skal betale denne afgift. Der er en uendelig række problemer for mennesker, som ikke er direkte sportsfiskere, som ikke går ind for at fiske i den store stil. Vi synes, de tages lidt for voldsomt ved pengepungen ved administrationen af dette forslag, og derfor mener vi, som det er sagt tidligere, at det trænger til en meget grundig udvalgsbehandling.

Rita Christensen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Maigaard, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på socialistisk folkepartis vegne sige, at vi kan tilslutte os forslaget. Socialistisk folkeparti fremsatte et lignende i 1967, som dog kun gjaldt for udlændinge.

Enkelte lystfiskere har bedt mig spørge ministeren, om de ved at have erhvervet fisketegn også kan fiske, hvor det i dag kun er sports- og lystfiskerklubberne, der har fiskeret. Her tænker jeg især på områder som Lindenberg Å i Nordjylland og andre steder, hvor der er såkaldte gode fiskeområder. Så vidt mig bekendt, og så vidt jeg har fået oplyst, er de alle sammen i dag optaget af sports- og lystfiskerklubber, og private kan ikke komme derind.

Arne Bjerregaard (KrF):

At fiske har jo fra gammel tid af her til lands været en hævdevunden frihed, som man havde ret til at udøve, når og hvor man ønskede. Jeg må også sige, det er en frihed, som jeg gerne ønskede at bevare som en af mine, jeg havde nær sagt bedste fritidsinteresser. Derfor ser jeg med betænkelighed på restriktioner på dette område. Vi må indrømme, at det er restriktioner og altså indgreb i den hævdevundne frihed, som

man her er i færd med at indføre lovgivningsmæssigt.

På den anden side må jeg også notere, som jeg tidligere har sagt, at for at bevare friheden kan det være nødvendigt med restriktioner. Hvad nytter det, at vi har lov til at fiske, hvis der ingen fisk er at fiske efter? Derfor kan der muligvis være grund til at gennemføre en lovgivning som denne, idet vi alle må notere, at fiskebestanden de fleste steder går ned. Vi har kun fiskeforeningerne til at sørge for, at der bliver udsat yngel, og det bliver de jo trætte af, når det er os andre, der står udenfor, som går hen og fisker fiskene. Derfor kan der være en vis rimelighed i, at man skal have et fisketegn, som man har et jagttegn, når man vil ud at øve den ædle idræt, som jagt og fiskeri jo da kan være for de fleste.

Derfor kan jeg kun sige, at intentionerne i forslaget ser vi positivt på, men forslagets mange enkeltheder må jeg klart sige fra over for. Jeg mener ikke, det er den måde, vi skal tackle problemet på. Det må kunne gøres på en langt enklere måde. Så vidt jeg kan se, er det administrativt en alt for besværlig måde, hvorpå man her vil skaffe en fortsat bestand af yngel i vores farvande, og det er sådan set det, der er intentionerne i det. Det må kunne gøres på en nemmere, lettere og mindre besværlig måde.

Vi er altså positive over for intentionerne, men ikke over for enkelthederne i forslaget.

Fuglsang (DKP):

Jeg er glad for at kunne sige, at vi kommunister principielt ser positivt på dette forslag om en fisketegnsordning. Ellers kunne ministeren jo gå hen at tro, det var personlig forfølgelse, at jeg var gået imod hans forslag, men det er det altså ingenlunde. Vi finder det nemlig nødvendigt, at der gøres en mere organiseret indsats end hidtil for at vedligeholde og ophjælpe fiskebestanden i vores ferske og salte vande, og vi finder det også rimeligt, at de, der på den ene eller den anden måde udnytter fiskebestanden, også yder deres bidrag hertil. Det gælder ikke mindst en række mere truede bestande som ørreder osv.

For øvrigt er det, som det drejer sig om her, vel et af de store problemer ved vores fiskeri overhovedet, at man i alt for høj

[Fuglsang.]

grad bare fisker løs, uden at der gøres tilstrækkeligt for at pleje, vedligeholde og udvikle fiskebestanden som helhed. Det gælder set på baggrund af forslaget her, at meget af den yngel, der sættes ud i ferske vande, senere bliver fanget i saltvand, men det gælder som sagt på baggrund af den nuværende fiskerikrise fiskeriet overhovedet.

Jeg har lige et par bemærkninger til forslaget. Jeg ser som sagt meget positivt på det som helhed, men der er et par ting, som vi nok kommer til at drøfte i udvalg.

Med hensyn til § 8 om fisketegnssfondens midler så er jeg enig i punkterne a, b, c og d, altså de rent generelle med hensyn til opretholdelse af fiskebestanden, men ligesom det tidligere er nævnt heroppefra, vil jeg gerne se lidt mere på, at konsulentvirksomheden ikke kommer til at tage en for stor del af fondens midler. De opgaver, som disse fiskekonsulenter skal udføre, har jo hidtil eksisteret, og de har hidtil været betragtet som offentlige opgaver og er betalt over finansloven. Hvis de svulmer for meget op og oven i købet lægges oven på de andre opgaver, som fisketegnss fonden skal løse, ja, så kan det let blive en belastning, som kommer til at virke som en indirekte beskatning, og det burde der ikke være tale om.

Med hensyn til sammensætningen af bestyrelsen, som skal administrere foretagendet, så ligger der ikke nogen særlig kritik i det, men jeg kunne godt lide at vide, hvorfor landbrugsorganisationerne skal være repræsenteret i den, for ifølge § 2, pkt. c, er grundejere, ægtefæller, børn osv., som fisker på egen grund, jo undtaget fra bestemmelserne.

Arnfast (CD):

Sportsfiskerne har længe fortjent en håndsrekning, som dette lovforslag i virkeligheden er. De har ydet et stort, idealistisk arbejde, som er kommet landet til gode. Derudover har de på frivillig basis ydet betydelige midler til at bevare og forøge fiskebestanden. Vi i centrum-demokraterne vil derfor gerne helhjertet støtte forslaget om indførelse af fisketegn.

Det er på høje tid, at sportsfiskerne får en vis hjælp i en tid, hvor årelange forurenninger og reguleringer osv. har decimeret ærnes naturlige fiskebestand. En forøgelse af

denne bestand er jo hovedformålet med fisketegnet.

Dette kan jeg sige på vort udvalgsmedlems vegne. Hvis jeg i tillæg til de spørgsmål, jeg nu har hørt under debatten, må stille et enkelt spørgsmål til ministeren, så skal det dreje sig om den nuværende fiskerikontrol. Der skal jo føres kontrol med fisketegnene. Er det muligt for ministeren f. eks. nu at fortælle, hvor mange godkendte fiskeriopsynsmænd der findes i øjeblikket, og hvordan de eventuelt aflønnes? Jeg ser, at stk. 2 i § 10 antyder, at fiskeriministeren kan bemyndige andre opsynsmænd til at føre denne kontrol, men jeg ville gerne under denne førstebehandling, hvis det er muligt, have at vide, hvem det egentlig er, der i øjeblikket skal føre kontrol med loven, og hvor meget der findes af udbygget apparat, således at vi måske senere kan konstatere, hvor meget loven egentlig førte til af yderligere kontrol, og hvad den kom til at koste.

Wilhelm (VS):

Jeg må sige, jeg har lidt svært ved at tage det her forslag alvorligt, men jeg kan forstå på debatten, at det er meningen — det er ikke ment som nogen spøg. Alligevel vil jeg ikke lade være med at sige: jeg har sjældent set noget mere latterligt. Man vil oprette fisketegn, man vil have mellem 100.000 og 150.000 mennesker til at løbe på posthus og indbetale deres 20 kr. på et girokort. Man vil have tilsynsførende, der skal fremvise deres fiskeripolitiskilt. Man vil have andre, der, hvis de bliver bedt om det, skal fremvise deres dokumentation for rettigheder til at spørge og til at fiske på det pågældende område. Man vil have, at folk, der skal kunne bevise deres ret til at fiske, skal kunne fremlægge kvitteringen for fisketegnet plus deres cpr-nummer plus en eller anden form for identitetskort osv. — med de problemer, som hr. Lowzow har været inde på.

Om man vil bruge pengene, delvis i hvert fald, til at kontrollere hele fisketegnssordningen og til at trykke giroblanketter og til at hyre en halvdagskontordame og så — i det omfang der er noget tilbage — til at sætte ud af fiskeyngel og den slags ting.

Jeg kan forstå, at dette forslag eller tilsvarende problemer har været under behandling i hvert fald i 10 år og har været un-

[Willhjelm.]

derkastet et udførligt kommissionsarbejde, som det blev sagt. Det er måske en del af forklaringen, at man bare kører videre i den skure, at man ikke har opdaget, at der så at sige kan laves en folkerejsning på, at folketinget laver den slags idioti, som dette er udtryk for.

Jeg mener, man skulle tage en lille smule bestik af de rimelige ting, der er i reaktionerne på overadministration og bureaukrati, som også sådan noget som det foreliggende forslag er udtryk for. Jeg hørte med interesse, at hr. Ove Jensen sagde, han kun talte på flertallet af fremskridtspartiets folketingsgruppes vegne. Det kunne interessere mig at vide, hvad det egentlig er, mindretallet i den gruppe mener om et forslag som dette, men det får vi måske at høre — jeg har set, at hr. Tange har meldt sig til den alvorlige debat her.

Hvad er begrundelsen for at lave det bureaukrati? Hvad er begrundelsen for at lave undtagelsesbestemmelser? Man har dog indset, at dem under 16 år kan man ikke knalde, fordi de er ude med snøren. Hvad er begrundelsen for at lave det chikaneri, som der her er lagt op til, idet folk kan gå rundt og spørge: har du nu dit fisketegn? Må jeg se dit cpr-nummer osv., og så kan man svare igen med: kan du dokumentere, at du har ret til at fiske her? Eller: må jeg se dit fiskeripolitiskilt, og den slags pjank. Hvad er begrundelsen for alt det her? Ja, det er i virkeligheden en begrundelse, vi godt kan tilslutte os, at der er behov for at udsætte fiskeyngel, og der er behov for at rense op i nogle åer og nogle vandløb og nogle søer, som dog ikke sportsfiskerne, men nogle helt andre har forurennet.

Jeg mener, det her er vanvittig bureaukratisk, og jeg vil opfordre ministeren til at overveje alvorligt at trække forslaget tilbage og i stedet for komme med et eller andet forslag om en mindre bevilling, der svarer til nettoprovenuet af det her bureaukrati, til de formål, som i øvrigt er udmærkede.

Hvis han ikke vil det, så må vi have oplyst: hvad regner man med af udgifter til at kontrollere denne ordning? Hvad regner man med af udgifter til at administrere de sanktioner, der er tale om? Hvad regner man med af udgifter til de udpantningsak-

ter, der skal være på sager om 20 kr., om 40 kr. osv. osv.?

Jeg synes heller ikke, man kan undlade i denne debat at nævne, hvor komplet absurd det virker at lave et sådant bureaukrati med henvisning til nogle udmærkede formål, at udsætte noget yngel og bevare fiskebestanden osv. osv., når man samtidig i andre sammenhænge ser disse massedestruktioner af fisk, som er med til at udrydde bestanden, og som jo siger spar to til det, man overhovedet kan råde bod på med denne udsættelse af yngel for de 400.000 kr. der måske kan blive tilbage af de 2 mill. kr. Her er der ikke betænkeligheder, for det er jo EF-direktiverne, det er jo mindstepriserne. Her er det de hellige EF-principper, der skal opfyldes, og så er der rød farve over det hele. Fiskene kan ikke mærke forskel på, om de er udsat efter denne lov eller de bare er vokset op på normal vis.

Jeg vil mene, at det eneste, der mangler for at gøre idiotien fuldstændig, er at fjerne § 14.

Tange (FP):

Et mindretal inden for fremskridtspartiet mener, at forslaget om fisketegn er et godt lovforslag. Det er jo sådan i dag, at vandløbene er meget stærkt forurenede, og det viser sig gang på gang, at der bliver ikke gjort noget ved det. I det øjeblik vi får fisketegnet indført og fiskeriorganisationerne får råd til at have folk til at undersøge disse forhold, så vil forureningerne blive forfulgt, og så vil tilstandene blive bedre ved vore vandløb.

Det er sådan i dag, at i de fleste åer lever der fisk, men det er begrænset, hvor mange der er, fordi der ikke finder tilstrækkeligt med udsætninger sted. Man har gjort forsøg i Lindborg Å oppe ved Limfjorden med udsætning af lakseyngel, og det har allerede vist sig, at man kan begynde at fange laks ude i Limfjorden. Vi mener, det er et ualmindelig godt lovforslag. Det vil være med til at gøre fiskeriet i vore åer og i vore fjorde betydeligt bedre, end det er i dag, og vi mener også, det må kunne laves sådan, at administrationen bliver ganske begrænset, sådan at pengene ikke anvendes på den måde.

I Norge har man fisketegn, og mig bekendt fungerer det aldeles udmærket derop-

[Tange.]

pe. Man har styr på sagerne, og der er ikke de store problemer med at kontrollere. Det er i virkegheden sådan, at fiskerne vil føle det som en æressag, at man selvfølgelig betaler dette beskedne beløb for at opnå de store fordele, der bliver ved, at der virkelig kommer fisk i vore vandløb, så der er noget at gå op i og noget at fiske efter. En af de bedste fritidsinteresser, folk kan have, er jo lyst- og sportsfiskeri. Folk kommer ud i naturen, de får motion, og de kan oven i købet få en fangst med hjem, som ikke bliver overhældt med rød farve og destrueret. Den går ind i husholdningen. Det er jo ikke, som når man kommer hjem med de store sendinger med rødspætter og torsk, at de pludselig kommer på én gang, så fabrikkerne ikke kan overkomme at behandle fiskene og man ikke kan nå at få dem solgt og fordelt rundt omkring til forhandlerne. Sådan er det ikke med de fisk, der fanges af sports- og lystfiskere, de går alle sammen direkte ind i forbruget.

Det eneste, man kan bebrejde dette høje ting, er, at loven ikke er indført for mange år siden, for jeg tror, det vil blive en lov, der virkelig vil blive til glæde for lystfiskerne, og det er jo netop lystfiskerne, der selv kommer til at betale for at få fiskene udsat.

Hr. Otto Mørch var inde på, at den, der nyder glæden ved sports- og lystfiskeriet, han må også betale. Vi ser inden for fremskridtspartiet med glæde på denne udtalelse fra hr. Otto Mørch. Vi mener, at man bør gå meget længere. Vi mener også, at de, der nyder det kongelige teater, må være dem, der betaler, og at de, der nyder at brygge øl og lære andre ting under loven om fritidsundervisning, selv bør betale. Det er netop et princip, vi i fremskridtspartiet går stærkt ind for, at de, der har glæden af en ting, også må være med til at betale. Jeg kan ikke se andet, end at dette lovforslag om fisketegn er et skridt i den rigtige retning; det er et princip, vi burde føre meget længere ud i andre af livets forhold, sådan at det er dem, der har glæden af en ting, der også må være med til at betale for den.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg er naturligvis klar over, at der er en lang række detaljer i forslaget, som egner sig bedst til udvalgsbe-

handling, og jeg kan da give tilsagn om, at vi fra fiskeriministeriets side vil medvirke i det omfang, det ønskes, i dette udvalgsarbejde og svare på en lang række af de spørgsmål, som naturligvis vil blive rejst.

Må jeg sige til hr. Wichmann Madsen, at jeg forestiller mig ikke, at denne ordning nødvendigvis ligesom jagttegnsordningen skal ledsages af en forsikringsordning. Med mit kendskab til våben og fiskestænger vil jeg nok sige, at jagtvåben er betydelig farligere for mennesker, end fiskestænger er; selv om man selvfølgelig kan være uheldig med krogene, så er det nok alligevel ikke det omfang, ulykkerne får, når det drejer sig om fiskeri.

Hr. Wichmann Madsen var ligesom andre ordførere inde på spørgsmålet om yderligere administration og vanskeligheder ved overvågning. Jeg har siddet under denne debat og lyttet lang tid til, hvad der er blevet sagt i den retning, og har gang på gang tænkt på jagttegnsordningen, som jo intet menneske her i landet drømmer om at pille ved. Jagtfonden, som administrerer de midler, jagttegnsordningen indbringer, betaler selv udgifterne, og der er ikke mange administrationsomkostninger for staten ved denne ordning, fordi de pågældende jægere, som løser dette jagttegn, selv betaler, ligesom det er meningen, at fisketegnsløserne selv skal betale de udgifter, der er forbundet med administrationen af denne ordning.

Hr. Ove Jensen påstod, at forslaget gav øgede offentlige udgifter. Det bliver i hvert fald i et meget behersket omfang. Hr. Ove Jensens lidt krampagtige modstand kulminerede med, at han med tårer i øjnene omtalte den 10 års dreng, som stod med en pilekvist. Hr. Ove Jensen indrømmede først, at drengen selvfølgelig ikke var omfattet af loven, men sagde så, at det blev han såmænd nok, og så argumenterede han herudfra. Hvis man har så vanskeligt ved at finde argumenter imod lovforslaget, så skulle man da vist have bedt en anden om at være ordfører i den pågældende sag.

Hr. Bilgrav-Nielsen rejste spørgsmålet, om ikke fiskeriministeren har midler til rådighed. Jo, 50.000 kr. om året er stillet til ministerens rådighed til de formål, som også skulle opfyldes med denne lov. Vi giver hvert år bevillinger, som opfylder denne ramme, men det er ikke hvert år de bliver

[Fiskeriministeren.]

brugt, fordi det viser sig, at ansøgerne alligevel ikke har opfyldt betingelserne. Derfor bliver beløbene altså ikke altid fuldt opbrugt. Men 50.000 kr. om året er jo en meget begrænset ramme til disse formål.

Hr. Lowzow omtalte den tilfældige feriegæst, som står ved en havn og fisker en fisk. Hvis denne tilfældige feriegæst nu er en jæger, så ser folk jo helt anderledes på det, for så går man ud fra som en selvfølge, at så skal man have den tilladelse, der er nødvendig for at drive jagt. Når danskere færdes i udlandet, afkræves de rent faktisk mange steder en afgift for at fiske, hvorimod alle turister kan komme til Danmark og fiske uden at være med til at bære de udgifter, som nu engang skal afholdes — bør afholdes i hvert fald — for at sikre, at der er fisk, og at der er rimelige forhold for de fisk, det drejer sig om.

Fru Rita Christensen stillede mig det spørgsmål, om man, hvis man nu løser dette fisketegn, får ret til at fiske, hvor andre har fiskeret. Det gør man naturligvis ikke. Fiskeretten er jo en ejendomsret, som kan lejes ud — det er vist det mest almindelige — til organisationer, hvis medlemmer så alene har fiskeretten i det pågældende vandløb.

Hr. Fuglsang spørger, hvorfor landbrugsorganisationerne er repræsenteret. Det skyldes først og fremmest, at landbrugsorganisationerne repræsenterer ejerne af de vandløb, det drejer sig om, som vi skal arbejde med, som vi skal forbedre, som vi skal udsætte yngel i osv.

Hr. Arnfast stillede et spørgsmål, som jeg ikke kan svare på her på stående fod, men det kan vi jo komme tilbage til under udvalgsarbejdet.

Hr. Wilhjelm kom i sin ophidselse til at forveksle tingene fuldstændig med hinanden. Det forslag, vi behandler her i dag, har ikke spor at gøre med tilbagetrækning eller rød farve eller noget som helst af den slags. Det tror jeg også han ved nærmere eftertanke vil give mig ret i.

Må jeg måske til slut understrege, at det er de folk, som skal betale dette fisketegn, som igennem årene har anmodet om at få lavet en ordning for at skaffe midler til veje til forbedring af vore fiskevande. Det er sportsfiskerorganisationerne, som gang på gang har anmodet om at få en ordning,

hvorefter de i fællesskab kan komme til at betale til en fond, der sætter os i stand til i langt højere grad at kunne klare nogle af de problemer, som i dag ikke i tilstrækkeligt omfang bliver klaret. Nogle organisationer gør ganske vist en hel del ved dette område, men de kan alligevel ikke skaffe de fornødne midler til at gøre alt det, som vi egentlig skylder, om ikke andre så i hvert fald naturen at gøre for at forsøge at afhjælpe den naturlige fiskebestand i en lang række af de farvande, hvor vi på grund af menneskets uklogskab har været med til at decimere bestanden meget kraftigt.

Det er altså de sportsudøvere, som har denne sport som deres hobby, der selv har anmodet om at få en lov af denne karakter, og jeg vil da sige: når folk selv kommer og tilbyder at dække omkostningerne ved nogle af de forbedringer, de ønsker på dette område, så ville det dog være mærkeligt, om folketinget afslog at give disse bevillinger, ihvorvel jeg er vidende om, at hvis alting går, som det plejer, vil dette folketing ikke bevilge ministeren de fornødne midler til at klare de opgaver, som kan og bør klares.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om boligfællesskaber.

(Lovforslag nr. 51. Fremsat 23/10 75).

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder. (Udvidet adgang til opdeling af beboelsesejendomme) [af Gudme m. fl.]

(Lovforslag nr. 52. Fremsat 24/10 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.